

Gazeta

de **ASUAJU de SUS**

NR. 1 | 2015

Cel mai longeviv primar din Maramureș

Interviu cu **Vasile Boitor**, primarul comunei Asuaju de Sus

Vasile Boitor, primarul comunei Asuaju de Sus este unul dintre cei mai vechi primari din țară. Cu 23 de ani de experiență în administrație și realizări pe măsură, Boitor este și la propriu și la figurat un primar de 5 stele!

Comuna Asuaju de Sus este un exemplu în ceea ce privește administrația locală, nu doar la nivel județean, ci și național. Vasile Boitor, mai marele comunei, ocupă funcția de primar din 1992. De numele său este legată practic întreaga dezvoltare postdecembristă a comunei. Prin perseverență, curaj și implicare, Vasile Boitor a reușit să construiască aproape de la zero o comună europeană, cu servicii moderne, instituții dedicate cetățeanului și, bineînțeles, o comună care își promovează zestrea tradițiilor și o transmite către tânăra generație. Primarul de Asuaju de Sus are o filosofie simplă de viață și un secret al longevității inspirat din bunul simț popular: „Trebuie să fii corect, civilizată și să-i ajuți în toate problemele, că în fond asta-i și rolul primarului. De asemenea, e foarte important să-i ascuți pe oameni, să-i sfătuiești și să te sfătuiești cu ei”.

Carierea sa în administrația locală a început imediat după Revoluție, când, în urma unei întâlniri publice, a fost ales președinte al FSN. A fost propus ca primar interimar la Ariniș, comună care pe atunci reunea comunele Asuaju de Sus, Băița de sub Codru și Ariniș. Apoi, în 1992, a candidat la funcția de primar al nou-înființatei comune Asuaju de Sus, fiind ales din primul tur. La fel și în 1996, 2000, 2004, 2008 și 2012. Cu 5 mandate pline de realizări la activ, Vasile Boitor este, cu adevărat, un primar de 5 stele.

Reporter: Care a fost secretul longevității dvs. în funcția de primar?

Vasile Boitor: Sunt primar din 1992, din 20 februarie. În țară nu știu dacă mai sunt 10 primari cu aceeași vechime ca și mine. Am mers mereu pe principiul că trebuie să încerci să faci tot ce ai promis și ți-ai propus. Și dacă 100% nu poți realiza, pentru că mereu mai rămâne ceva de făcut, atunci măcar 90% trebuie să faci. Cred că oamenii s-au convins că sunt un om de cuvânt, un primar care lucrează pentru oameni și de aceea am câștigat mereu alegerile, pentru că mi-am făcut treaba. Am avut și momente în care sigur, te obosește aceeași muncă, dar faptul că oamenii și consiliul local au fost alături de mine m-au motivat să merg mai departe, să continui proiectele începute.

Reporter: Practic, toată dezvoltarea postdecembristă a comunei se leagă de dumneavoastră.

Vasile Boitor: Așa e, nu era asfaltat nici drumul dinspre Ariniș, nu era apă,

absolut nimic aici. Suntem singura comună din zonă care are apă din 2007.

Reporter: Care a fost cel mai greu mandat?

Vasile Boitor: Primul mandat, pentru că începutul este întotdeauna cel mai greu, am avut problema aceea cu Bârsăul, cu pășunea de 100 de hectare, a durat 2 ani de zile până am rezolvat-o. Presa la vremea aceea a vorbit mult despre situația noastră. A fost prima satisfacție, că am putut duce 100 de hectare de pășune în proprietatea comunei noastre. Imediat am demarat și alte proiecte și până în 1996 am reușit și am asfaltat și drumul de la Ariniș - Asuaju de Sus, pe o distanță de 10,5 km care era numai praf și noroi când ploua. Au fost două mari realizări, pe lângă asta am început și cu modernizarea instituțiilor, am făcut școala de la Asuaju de Jos, care era într-o stare avansată de uzură, se crăpau pereții, am făcut căminul din Asuaju de Jos. Am luat instituțiile care aveau clădiri într-o stare mai avansată de degradare să le

aduc la un standard cât mai bun.

Pe urmă am modernizat toate instituțiile, inclusiv primăria, căminele. Primăria am renovat-o, am izolat-o, am pus geamuri și uși. Într-un an am făcut ușile și geamurile, apoi am zugrăvit și am izolat. Școală avem numai una, pentru că elevii și preșcolarii din Asuaju de Jos îi aducem cu microbuzele aici. În 2000 am demarat prin Banca Mondială un proiect care și azi arată foarte bine, după 15 ani de zile. Au fost lucrări bune și în fiecare an le împropățăm, zugrăvim, asigurăm centralele, tot. Și așa, încet, le-am făcut pe toate. Dintre proiectele mari ne-a mai rămas canalizarea și asfaltarea ulițelor comunale.

Reporter: Cum ți-ai legătura cu cetățenii?

Vasile Boitor: Vorbim la biserică, de obicei, și apoi ușa biroului meu e deschisă tot timpul. Pe toată lumea ajut cu ce se poate. Am rămas ca un sfătător. Oamenii zic: „mă duc la primar să văd ce zice”, indiferent despre ce e vorba.

Am mers mereu pe principiul că trebuie să încerci să faci tot ce ai promis și ți-ai propus. Și dacă 100% nu poți realiza, pentru că mereu mai rămâne ceva de făcut, atunci măcar 90% trebuie să faci. Cred că oamenii s-au convins că sunt un om de cuvânt, un primar care lucrează pentru oameni și de aceea am câștigat mereu alegerile, pentru că mi-am făcut treaba”.

Vasile Boitor,
primarul comunei Asuaju de Sus

Să prezinți bilanțul celor 5 mandate de primar ale lui Vasile Boitor înseamnă, practic, să scrii istoria recentă a dezvoltării comunei Asuaju de Sus. Toate proiectele implementate aici se leagă de primarul Boitor, de perseverența și munca sa și a echipei pe care o conduce. Practic, în cei 23 de ani de când se află la cârma comunei, Vasile Boitor a reușit să creioneze și să implementeze întreaga strategie de dezvoltare a comunei, pornind de la proiecte elementare, cum ar fi alimentarea cu apă sau asfaltarea drumului care leagă Asuaj de Ariniș, până la proiecte ambițioase, care cu siguranță se vor concretiza în viitor, cum ar fi un parc fotovoltaic.

23 de ani de dezvoltare în Asuaju de Sus

În 1992, proaspăt înființata comună Asuaju de Sus nu avea nici drumuri, nici apă, nici clădiri moderne, nimic. În cei 23 de ani de când ocupă funcția de primar al comunei, Vasile Boitor a trebuit, practic, să clădească totul. Toate proiectele care au transformat Asuaju de Sus într-o comună modernă, cu standarde europene, se leagă practic de numele său. În spatele acestor realizări se află milioane de euro atrase prin programe naționale și europene, luni și ani de muncă, și drumuri la București pentru susținerea proiectelor.

Primarul Vasile Boitor crede în principiul conform căruia trebuie să realizezi ce ai promis. Dacă 100% nu e posibil, atunci măcar 90% din obiectivele propuse trebuie să devină realitate. Iar azi, după 23 de ani în fruntea comunei Asuaju de Sus, Vasile Boitor spune cu mândrie și mulțumire că a reușit să bifeze mare parte din proiectele la care a visat. Dar, pentru că mereu e un loc pentru „dar”, niciodată nu trebuie să fii complet mulțumit și mereu trebuie să-ți dorești mai mult și mai bine. Așa că și primarul Vasile Boitor își mai dorește multe lucruri

pentru comuna și comunitatea sa și cu siguranță le va duce la îndeplinire prin aceeași perseverență cu care ne-a obișnuit.

De fapt, toți cei 23 de ani au fost presărați cu provocări. Prima, în 1992, a fost asfaltarea drumului de legătură dintre Ariniș și Asuaj. Părea un vis frumos, dar pentru Vasile Boitor a devenit un obiectiv serios, de aceea a și spus că dacă nu va reuși să asfalteze drumul, atunci își dă demisia și nu va mai candida niciodată la funcția de primar. A doua problemă stringentă era rezolvarea situației cu pășunea

„Mi-am luat angajamentul că în banii prinși în proiect vom face drumul asfaltat. M-am dus la București. Am expus problema, din 8,3 km, peste 6 se poate face asfalt. Au zis să facem, dar pe răspunderea noastră. Au fost mai multe firme la licitație, au venit unii cu ofertă la 60% din preț. Am întrebat cum poți face cu atâția bani, din moment ce alții au zis că nu se pot încadra deloc cu asfalt. I-am descalificat, că nu e credibil. Au contestat, m-am dus la București. A venit soluția și am reluat licitația, am dat lucrarea la Drumuri Județene, care e firmă serioasă, de stat, și nu umblă numai după profit. Și uite, au fost în control și nu se vede pe drum o groapă”.

Vasile Boitor,
primarul comunei Asuaju de Sus

introducerii gazului metan în zona Codru.

A urmat apoi o altă provocare: alimentarea cu apă a comunei, proiect finalizat în 2007. În paralel, în toți acești ani, primarul s-a îngrijit de infrastructura comunei. Anual a pus piatră pe drumuri și s-a străduit să obțină finanțare pentru asfaltări. Ba chiar a reușit să bată un adevărat record: comuna Asuaju de Sus, alături de Ieud, e singura din țară care are un drum forestier asfaltat. Programul prevedea numai pietruirea drumului, dar primarul a reușit să convingă autoritățile în domeniu că, cu aceeași bani, reușește să pună asfalt pe aproape întreaga distanță de 8,3 km.

Făget, care a generat atunci un adevărat scandal. După rezolvarea problemei pășunii, a urmat asfaltarea drumului de legătură cu Satu Mare.

În perioada 1998-1999, pe când Decebal Traian Remeș, fiu al Țării Codrului, era ministrul finanțelor,

primarul Vasile Boitor a început demersurile pentru introducerea gazului în zonă. Atunci, după numeroase insistențe, Remeș a promis că va da drumul proiectului, dar a fost schimbat, iar proiectul a rămas în stand-by, deși primarul Boitor a continuat să susțină necesitatea

Și salubritatea în comuna Asuaju de Sus este la standarde europene. Gunoiul este ridicat de două ori pe lună „de la poarta” locuitorilor, de o firmă din Zalău. Se face și colectare selectivă, iar în curând vor fi împărțite și pubelele achiziționate de Consiliul Județean Maramureș prin proiectul „Managementul integrat al deșeurilor în județul Maramureș”.

„Mi-am luat angajamentul că în banii prinși în proiect vom face drumul asfaltat. M-am dus la București. Am expus problema, din 8,3 km, peste 6 se poate face asfaltat. Au zis să facem, dar pe răspunderea noastră. Au fost mai multe firme la licitație, au venit unii cu ofertă la 60% din preț. Am întrebat cum poți face cu atâția bani, din moment ce alții au zis că nu se pot încadra deloc cu asfalt. I-am descalificat, că nu e credibil. Au contestat, m-am dus la București. A venit soluția și am reluat licitația, am dat lucrarea la Drumuri Județene, care e firmă serioasă, de stat, și nu umblă numai după profit. Și uite, au fost în control și nu se vede pe drum o groapă”.

Un alt proiect pentru care primarul s-a luptat mult a fost realizarea rețelei de canalizare. Inițial, proiectul a fost aprobat, dar apoi a fost scos de pe listă. Primarul Vasile Boitor spune însă că nu renunță la acest obiectiv, ci va fi depus din nou pe noul exercițiu financiar UE 2014-2020: „Pentru canalizare am depus proiect, l-au aprobat și apoi ne-au scos de pe listă. Am mai depus și o să depunem, iarăși. Și vrem să mai depunem un proiect pe drum forestier, avem unul făcut, 6,3 km asfalt și peste 2 km pietruit. În prima fază nu ne-au dat voie să-l asfaltăm, au zis că nu ne încadrăm, apoi

„Avem o rețea de vreo 36 de km. Și am depus un proiect să le asfaltăm, după ce terminăm canalizarea în Asuaju de Sus. Am făcut și două poduri și trei punți pietonale. Acum se mai face un pod pe drumul județean, la insistențele mele, spre Bârsău. Pe OG 28 avem încă două drumuri în lucru, Asuaju de Sus-Sălsig și Asuaju de Sus-Băița de sub Codru”.

Vasile Boitor,
primarul comunei
Asuaju de Sus

am mers la București și am zis că pe răspunderea mea îl asfalez. Au venit după 5 ani în control, un inspector de la Craiova și a rămas impresionat că rezistă. Și acum vrem să continuăm tot cu drum forestier, partea pe care vrem

s-o facem e tot vreo 9 km, o porțiune asfaltat și pietruit. Evident, încercăm să întreținem și ulițele comunale. Avem o rețea de vreo 36 de km. Și am depus un proiect să le asfaltăm, după ce terminăm canalizarea în Asuaju de

Sus. Am făcut și două poduri și trei punți pietonale. Acum se mai face un pod pe drumul județean, la insistențele mele, spre Bârsău. Pe OG 28 avem încă două drumuri în lucru, Asuaju de Sus-Sălsig și Asuaju de Sus-Băița de sub Codru.

Drumul spre Sălsig e făcut în proporție de 51%, anul viitor sper să se termine. Țstalalt e executat în procent de 10%. Despre drumul județean dinspre Ariniș au zis că îl vor prinde când se

va face legătura cu Sălajul, atunci vor asfalta la noi și la Băița, că noi suntem în lateralul drumului, ceilalți sunt prinși pe traseul drumului. După ce terminăm aceste proiecte, prioritățile sunt cam prinse, ar mai rămâne numai să fie întreținute”.

O altă prioritate a fost modernizarea instituțiilor publice. De-a lungul mandatelor lui Vasile Boitor, toate clădirile au intrat în procesul de modernizare.

Tot cu bani puțini, primarul din Asuaju de Sus a reușit modernizarea iluminatului public:

„Am eficientizat și iluminatul public, în 2012, am făcut contractul pe 5 ani, de la 230 de becuri, avem 800 și consumul este la fel și, mai mult, merg toate și noaptea, înainte le mai opream iarna, de la 12 noaptea la 4 dimineața. Există și lumină, și polițiști comunitari și asta mai păzește de hoți. Sunt mulți bătrâni și vrem să le asigurăm condiții civilizate și siguranță”.

23 de ani de dezvoltare
în Asuaju de Sus

Încă din primul mandat au fost reabilitate școala din Asuaju de Jos și căminul cultural, care erau într-o stare avansată de degradare, iar acum sunt în stare bună. Atât doar că școala din Asuaju de Jos s-a închis din cauza numărului mic de copii, și a fost retrocedată bisericii Greco-catolice. Elevii sunt transportați cu microbuzul școlar la Asuaju de Sus, unde școala este foarte modernă. Primarul povestește: „În 2000 am demarat, prin Banca Mondială, un

proiect de modernizare a școlii, care și azi arată foarte bine, după 15 ani de zile. Au fost lucrări bune, și în fiecare an le îmborsăvim, zugrăvim, asigurăm lemnele, centralele tot. Primăria am modernizat-o pe rând. Într-un an am făcut ușile și geamurile, apoi am zugrăvit și am izolat”. Acum și Căminul din Asuaju de Sus este reabilitat printr-un proiect în valoare de 100.000 de Euro. Primarul explică: „În 1996, după ce am terminat la Asuaju de Jos, am început lucrările

la căminul din Asuaju de Sus, am făcut o extindere mare pentru evenimente și nunți, am dorit ca vechiul căminul să rămână numai pentru acțiuni culturale, consfătuiri, conferințe. Am făcut bucătărie, de toate. Atunci nu erau atâtea localuri și făcea lumea nunți la cămin. Acum am avut un proiect pe Grupul de Acțiune Locală, în valoare de 100.000 de Euro, prin care se face renovare integrală, interior și exterior, încălzire centrală, acoperiș, șarpantă etc. Proiectul a cuprins și

achiziționarea a 10 costume de copii pentru Grupul „Codrulețul” și dotări cu scaune, am cumpărat 200 de scaune și tot ce mai trebuie. Am băgat apă potabilă la cămin, avem canalizare, grupuri sanitare cu apă, fosă septică etc. Noul sistem de încălzire e pe bază de energie electrică, iar vara poate fi folosit și pentru aer condiționat”. Primăria s-a îngrijit și de lăcașurile de cult, pe care le-a sprijinit pentru realizarea sistemului de încălzire centrală.

„În 2000 am demarat, prin Banca Mondială, un proiect de modernizare a școlii, care și azi arată foarte bine, după 15 ani de zile. Au fost lucrări bune, și în fiecare an le îmborsăvim, zugrăvim, asigurăm lemnele, centralele tot. Primăria am modernizat-o pe rând. Într-un an am făcut ușile și geamurile, apoi am zugrăvit și am izolat”.

Vasile Boitor,
primarul comunei Asuaju de Sus

„23 de ediții din Târgul Cepelor am organizat eu, mai mult de jumătate. La început, evenimentul nu a fost de amploarea asta și, aducând soliști tot mai buni, sărbătoarea a prins o amploare tot mai mare. De vreo 10 ani facem sâmbătă seara o discotecă în aer liber și tinerilor le place. Anul acesta ne-a ajutat și CJ Maramureș, cu 40.000, am avut parteneriat cu ei și Centrul Creației Populare.

Vasile Boitor

„Festivalul Interjudețean al Cântecului, Dansului și Portului Popular Codrenesc”

A 45 - A EDIȚIE

Sâmbătă seara, începând cu ora 20, pentru tineret cu deosebire, au evoluat într-un concert-recital apreciatele soliste Corina și Lorena, iar apoi a urmat o discotecă în aer liber. Duminică, începând cu ora 10, au evoluat pe scenă cunoscute formații folclorice din zonele județului nostru, precum și din județele vecine. Ansambluri artistice mai renumite: „Transilvania” din Baia Mare și „Cununița” din Satu Mare.

aceea se practica trocul cu alimente. La târg veneau oameni din diferite zone, iar pentru că ceapa era la mare căutare, s-a încetățenit denumirea de „Târgul Cepelor”. Ciudat este că unii afirmă că în zona Asuaj nu prea era ceapă, și tocmai acest lucru a făcut ca sărbătoarea să fie așteptată de localnici. Iar pentru că ziua de târg era și pretext de socializare, aici veneau și tinerii să-și găsească perechea. Așa că, în timp,

sărbătoarea de la Asuaj a fost știută sub denumirea de „Târgul Fetelor – Târgul Fetelor”. Și pentru ca totul să aibă o evoluție firească, se spune că, la un moment dat, unul dintre cei veniți la târg s-a apucat să cânte. Asta ar fi adunat mulți oameni în jur, iar de la următoarea ediție, localnicii au pus mâna de la mână și au plătit niște ceterași. Și uite-așa, Târgul Cepelor s-a transformat într-un eveniment, unde

„Târgul Cepelor” din Asuaj de Sus este, fără dubii, una dintre cele mai longevive sărbători din România. În 39 de ani, sărbătoarea câmpenească a ajuns la un asemenea stadiu de perfecționare organizatorică, încât poate fi luată ca exemplu de oricine. Se spune că totul a pornit de la nevoia localnicilor de a avea o zi de târg. Iar pentru că nu prea erau bani, pe vremea

Abia prin anii '70 s-a luat greul organizatoric de pe umerii localnicilor, pentru că atunci s-a luat decizia ca Târgul Cepelor să fie organizat de autoritățile locale și județene.

Sâmbătă și duminică (12-13 septembrie), comuna Asuaj de Sus va fi, pentru a 45-a oară, gazdă a „Festivalului Interjudețean al Cântecului, Dansului și Portului Popular Codrenesc”, prilejuit de tradiția folclorică a „Târgului de fete”. Este cea mai veche și cea mai amplă manifestare artistică a întregii zone etnofolclorice a Codrului, cu o bogată ofertă artistică, deopotrivă cu aceea de produse legumicole, la loc de mare interes aflându-se ceapa.

tinerii puteau face inclusiv concursuri de dans. Se pare că abia prin anii '70 s-a luat greul organizatoric de pe umerii localnicilor, pentru că atunci s-a luat decizia ca Târgul Cepelor să fie organizat de autoritățile locale și județene.

Vasile Boitor a organizat, în calitate de primar, mai mult de jumătate dintre edițiile Târgului și, în fiecare

an, a încercat să perfecționeze evenimentul: „23 de ediții din Târgul Cepelor am organizat eu, mai mult de jumătate. La început, evenimentul nu a fost de amploarea asta și, aducând soliști tot mai buni, sărbătoarea a prins o amploare tot mai mare. De vreo 10 ani facem sâmbătă seara o discotecă în aer liber și tinerilor le place. Anul acesta ne-a ajutat și CJ Maramureș, cu

40.000, am avut parteneriat cu ei și Centrul Creației Populare. A fost și vreme frumoasă. Spectacolul a ținut de la ora 10 la 7.30 seara, au fost și Ansamblul Transilvania, Cununița etc. și Codrișorul, ansamblul local de copii. Sunt înființați de vreo 2 ani de zile, și părinții și copiii și-au dorit asta, iar noi, ca și autorități, vrem să promovăm tradițiile și cultura locală”.

Unii afirmă că în zona Asuaj nu prea era ceapă, și tocmai acest lucru a făcut ca sărbătoarea să fie așteptată de localnici. Iar pentru că ziua de târg era și pretext de socializare, aici veneau și tinerii să-și găsească perechea. Așa că, în timp, sărbătoarea de la Asuaj a fost știută sub denumirea de „Târgul Cepelor – Târgul Fetelor”.

ASUAJU DE SUS

Biserica
„Sfinții Apostoli
Petru și Pavel”
- 1900

Preot Paroh
Mărieș Virgil-Dorel
născut la 04.08.1971
- Baia Mare

Este foarte probabil ca la început sa fi existat o singura așezare, care va fi fost Asuaju de Jos, de unde localnicii au urcat printre cele doua vai, așezându-se mai sus, pe deal, unde condițiile de viață și păstorit au fost mai favorabile, luând ființă, astfel, Asuajul de Sus. Tendința de urcare spre deal a locuitorilor din Asuajul de Jos este întărită și de faptul ca vechiul cimitir, care se află la intrarea în comuna, dinspre Asuajul de Jos, se află în urma cu 500 de ani în mijlocul comunei, unde se află și biserica din lemn.

După ce s-a mutat centrul comunei mai înspre deal, biserica a rămas la periferie, de acum încercându-se mutarea bisericii în mijlocul comunei, unde se află biserica actuală. S-a făcut un postament din lemn cu roata din stejar, pe care s-a pus bisericuța pentru a fi transportată de 16 boi proprietatea lui Budea Gheorghe.

Astfel, aceasta bisericuța a fost adusă până la așa-numitul „Deal al popii”, unde, în timp ce se încerca urcarea dealului, s-au rupt toate lanțurile

cu care era legată. Nemaiputând fi transportată, aceasta bisericuța a fost așezată pe locul unde acum se află „Cimitirul de la Lica”.

În 1970, cele doua Asuajuri au avut o singura biserica și un singur preot pentru ambele sate. Cărțile de cult existente în actuala biserică dovedesc că, încă cu mult înainte, exista aici o biserică.

Actuala biserică s-a construit între anii 1898-1900, prin contribuția credincioșilor, fiind construită din cărămida, pe fundație din blocuri de piatră, având o lungime de 30 m și o lățime de 14 m.

Pictura a fost renovată între anii 1967-1968, iar între anii 1974-1975 s-a renovat exteriorul bisericii. Dintre preoții slujitori, amintim pe Pr. Varna Alexiu - 1890-1922, Pr. Buda Vasile - 1922-1930, Pr. Drăgan Aurel - 1930-1963, Pr. Suarășan Ciprian - 1963-1970, Pr. Iuga Augustin - 1970-1977, Pr. Pop Vasile - 1977-1991, urmat de Pr. Bele Petre de 1991-1999 și de Pr. Mărieș Virgil, actualmente Pr. Paroh.

În negura vremurilor și a istoriei se pierde și începutul vieții bisericești în acest sat. Înainte de actuala biserica, între anii 1801-1889, sigur a existat cel puțin o biserică din lemn, vândută în 1891 Parohiei Somusuileac.

Biserica existentă datează din 1889, când era aici preot Alexiu Varna, arhitect șef fiind Alexandru Cherecheș din Baia Sprie fiind pictată de pictorul Ștefan din Baia Mare.

Suferind diferite avarii din cauza terenului alunecos, în decursul anilor, a fost reparată, respectiv 1906, 1929, 1952 și 1981.

După Pr. Oșianu Ioan, Parohia a fost slujită de Pr. Marchiș Vasile, până în anul 1991, Pr. Panici Marian continuând lucrarea slujitoare timp de zece ani, până în 2001, când Preot slujitor ajunge Bot Damian.

ASUAJ, *vatra credinței străbune*

ASUAJU DE JOS

Biserica de zid „Sfintii Arhangheli
Mihail și Gavril” - 1889,

Preot Paroh Bot Damian-Gabriel
născut la 01.07.1978 - Baia Mare

Comuna Asuaju de Sus este situată în zona de sud-vest a județului Maramureș, la 45 km de Baia Mare, reședința județului, în zona etnografică cunoscută sub denumirea de „Țara Codrului”, în vecinătatea județelor Satu Mare și Sălaj. Situată într-un cadru mirific, dispunând cel mai mare fond de vânătoare din județ și păstrătoare nealterată de tradiții și obiceiuri, comuna este o destinație ideală pentru o vacanță de vis.

Asuaju de Sus, oaza de relaxare de la poalele Codrului

Un punct de atracție important este Cabana Asuaj, situată în zona dealurilor joase ale Silvaniei, pe cursul văii Asuaj. Zona a fost atestată documentar din sec VII, fiind cândva proprietatea baronilor maghiari Degenfeld și Birtalan.

După reforma agrară din 1921, mare parte din proprietățile baronilor au intrat în posesia comunității locale care și le-au revendicat și redobândit după anul 2000.

Cabana este situată într-un trup de pădure pitoresc cu posibilități de recreere, având în vedere poziția ei retrasă și este ideală pentru cei ce doresc o alternativă la stresul citadin al orașelor, având posibilitatea

efectuării de plimbări în natură, unde turiștii întâlnesc frecvent căprioare, cerbi sau mistreți.

Amatorii de pescuit au la îndemână o amenajare proprie, iar cei pasionați de vânătoare se pot bucura din plin de cel mai mare fond de vânătoare (mistreț și țap) din Maramureș.

Seara, turiștii se pot relaxa cu plimbări prin sat, unde localnicii bucuroși de oaspeți îi servesc cu un pahar de țuică și le povestesc despre istoria locurilor și obiceiurile zonei, pot vizita bisericile și împrejurimile mirifice sau se pot delecta, la focul din șemineu cu bucatele tradiționale savuroase sau cu vânatul gătit cu iscusință de bucătăreasa cabanei.

Comuna Asuaju de Sus a devenit celebră pentru organizarea celui mai vestit eveniment din țara Codrului, „Târgul cepelor”, manifestare care se desfășoară pe un câmp între cele două Asuaje. Târgul este mai vechi de 100 de ani, dar, în forma organizată, cel din 2015, a ajuns doar la ediția cu numărul 45.

Situată în extremitatea sud-vestică a județului Maramureș, în zona etnografică cunoscută sub denumirea de „Țara Codrului”, comuna Asuaju de Sus este străbătută de râul Asuaj și înconjurată de dealurile Tarnița, Hurez, Dosul Mare și Culmea, bogate în păduri de fag, stejar și brad. Localitatea se află la numai 15 km de orașul Ulmeni și la 45 de km de Baia Mare, reședința de județ, și se învecinează cu comunele: Ariniș, Băița de sub Codru, Homoroade (Satu Mare) și Bârsău (Satu Mare). Cu o suprafață totală de 5700 de hectare, alcătuită predominant din lunci și terase, localitatea administrează două sate: Asuaju de Sus, centrul comunal, și Asuaju de Jos.

Primarul Vasile Boitor s-a străduit să revigoreze zona turistică prin asfaltarea drumului forestier, proiect unic în țară: „și pentru fondul de vânătoare a fost foarte oportună asfaltarea drumului forestier. Dorința mea era ca acolo să facem câteva pensiuni, să vină turiștii la odihnă, să culegă ciuperci. Dar e mai greu, nu le poți face toate din buget. Dacă cineva ar dori, am putea concesiona teren, pentru că e intabulat pe primărie și s-ar putea dezvolta o zonă turistică deosebită”.

CĂI DE ACCES

De la Baia Mare se poate ajunge la Asuaju de Sus pe Drumul Național Cluj Napoca - Baia Mare până la Hideaga și, de aici, pe Drumul Județean 180 D. Legătura cu județul Satu Mare este asigurată de Drumul Județean 193 E. Cea mai apropiată stație de transport feroviar este Gara Ulmeni.

DATE ISTORICE

Așezarea a fost atestată documentar în 1391, sub denumirea de „Possessiones Olachales Duo Azzywag In District De Erdud”. În monografia comunei este menționat faptul că primii locuitori s-au stabilit pe teritoriul actual al satului Asuaju de Jos, de unde au urcat printre cele două văi (probabil Urmeniș și Asuaj), așezându-se mai sus, pe deal, unde condițiile de viață erau mai bune. În 1394, cele două localități sunt prezentate în documente sub numele de „Azyuachet Aua Azyuach”. Primele familii care s-au așezat pe aceste meleaguri, au fost cele ale Budenilor, apoi Brândușenii, Boitorenii, odată cu colonizarea șvabilor din satul Sandra, județul Satu Mare. Cele mai multe terenuri le-a deținut în localitate baronul Bornemisza Elemer, care în 1904 a ridicat, pe versantul estic al Codrului, un castel. După primul război mondial acesta a devenit proprietatea statului român, ulterior fiind folosit ca tabără de vară pentru fete. Clădirea a fost incendiată și a ars complet în ianuarie 1940. S-au păstrat până astăzi aleile amenajate de baron, plantațiile de arbori de esența rară și rămășițe ale zidurilor.

ASUAJENII, O ECHIPĂ

Deși primăria Asuaju de Sus are doar 16 angajați, cu tot cu cei doi polițiști comunitari, primarul spune că fiecare își face treaba cu profesionalism și astfel acoperă toate nevoile comunității. Și Consiliul Local trece dincolo de diferențele de opinie sau de culoarea politică, acționând, tot uniți, în interesul comunității. Primarul Vasile Boitor a reușit să-i sudeze pe oameni, determinându-i să acționeze ca o echipă. Iar acest lucru se vede și la vot, Asuaju de Sus fiind „campion” la prezența la vot datorită spiritului civic și responsabilității cetățenilor.

Planuri de dezvoltare

Dacă din punct de vedere al investițiilor, în afară de rețeaua de canalizare și asfaltarea ulițelor comunale nu mai e mare lucru de făcut, din punct de vedere economic, primarul Vasile Boitor își dorește foarte mult să revigoreze zona.

Din păcate, izolarea zonei Codru și scăderea demografică își pune amprenta din punct de vedere economic asupra comunei Asuaju de Sus. Oricât de mult s-ar strădui primarul Vasile Boitor să revigoreze zona din punct de vedere al economiei, sunt chestiuni care nu țin de administrația locală. Un mare minus, care ține investitorii departe, e lipsa gazului metan. Primarul Vasile Boitor s-a străduit mult să introducă gazul, încă din anii

90-2000, iar acum acest lucru nu prea mai e rentabil, din cauza lipsei consumatorilor mari. Ori, marii consumatori, agenți economici nu vin în zonă din cauza lipsei gazului, un cerc vicios din care se poate ieși cu idei inedite și inovative de afaceri.

Una dintre ele ar fi un parc fotovoltaic, pentru care primăria a și făcut demersurile necesare: „Singurul investitor mai mare din comună e Făgetul Deac, pentru că domnul Deac e localnic. Am avut un investitor interesat de un

parteneriat în vederea construirii unui parc fotovoltaic. Am cumpărat un teren de 5 hectare, l-am intabulat pe primărie, în zona în care se ține festivalul. După ce am terminat de intabulat terenul, investitorul a plecat, dar nu renunțăm la proiect. Noi am făcut proiect și cu Asociația comunelor din Codru și o să încerc să obțin finanțare pe exercițiul financiar 2014-2020. Vrem să facem un parc fotovoltaic, să obținem iluminat public gratuit și tot gratuit pentru instituții”